

N:o 226.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om kronobrefbäringskyldighetens skiljande från jordbruket och öfvertagande af Staten.

Det onus, som kallas kronobrefbäring och numera utgöres af kronoskatte-jorden, är till den grad tryckande för dem, som innehafva fastigheter med denna jordnatur, att, oakadt Rikets Ständer icke hittills velat lyssna på de i form af motioner inkomna klagorop deröfver, jag icke tvekar att till den nu församlade Riksdagen förnya framställning i detta, för vissa orter i synnerhet, särdeles betungande bestyr.

Med våra numera i öfrigt lättade kommunikationer, kan kronobrefbäringsposten väl svårligen nedläggas, enär dermed befordras sådana bref och handlingar emellan kronobetjeningen, presterskapet och vederbörande domhävande, hvilka icke kunna afbida de vanliga posternas gång; men rättvisa och billighet kräfva att denna börda på kronoskattejorden något lättas och fördelas på dem, som tillgodoföres den nytta och det gagn kronobrefbäringen i samhället afser.

Vi veta alla att kronobrefbäringen är till nytta ej allenast för kronoskattehemmansegare utan lika mycket för kapitalister, yrkesidkare och öfriga kommunens innevånare.

Vi veta också att, med en stigande folkmängd, förökas jemväl denna tunga, som för olika orter kan vara olika tryckande.

Min egen närlagda debetsedel för år 1864 bestyrker att, då min bevillning till Staten efter 2:a art. för mina egande kronoskattehemman sammanlagdt utgöra 16 R:dr 65 öre, bestiger sig brefbäringsarfvodet till 30 R:dr 74 öre. — Af detta exempel bör hvilken som helst lätt fatta omfånget af denna börda för min ort.

Genom det nuvarande brefbefordringssättet, så betungande det än är, finnes ingen egentlig garanti för riktig framkomst af de bref och handlingar, som dermed sändas. — En af Staten antagen brefbärare skulle i detta hänseende utgöra mera säkerhet. Med ett ord, af alla nu berörda förhållanden, som genom många flera exempel skulle kunna förstärkas, framgår att en reglering af kronobrefbäringen är alldeles nödvändig och förr eller sednare skall den tilltvinga sig gehör.

En bland de många olägenheter, som vidlåda detta onus, är jemväl den, att de föreskrifter, som skola tjena till efterrättelse vid utgörandet af detta onus, finnas uti så många och gamla spridda författningar, att ett juridiskt bibliotek näppeligen eller i vanliga fall, omfattar dem alla.

Till följd häraf allt föreslår jag,

att Riksdagen för sin del beslutar att kronobrefbäringsskyldigheten skiljes från jorden och öfvertages af Staten samt, att den afgift, som är nödvändig för uppehållandet af brefbäringsbestyret i sin helhet, utgår efter samma grunder, som andra kommunalutskylder.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

P. Andersson
från Blekinge län.

Uti förestående motion förena vi oss:

J. Sjögren
från Blekinge.

Ola Månsson
från Blekinge.

O. F. Brunberg
från Blekinge.

N:o 227.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om upphäfvande af hvad Kongl. Stadgan angående folkundervisningen i Riket af den 18 Juni 1842 i dess 3 § föreskrifver rörande anskaffande och underhåll af skollokaler.

Enär villrådighet ofta uppkommer med afseende på den grund, hvilken bör följas i fråga om kostnader för anskaffande och underhållet af skollokaler, synnerligast sedan kommunallagarne af den 21 Mars 1862 utkommo, har jag trott mig böra, för vinnande af enhet i lagskipningen, till Riksdagen göra vördsam framställning i detta ämne.

Kongl. Maj:ts nådiga Stadga angående folkundervisningen i Riket af den 18 Juni 1842 innehåller uti § 3 att "hvarje skoldistrikt åligger anskaffa och un-